

Det var et kjempestort ansvar og fryktelig tøft, og jeg lurte på om det var verdt det mens det sto på som verst. Heldigvis hadde jeg full støtte av mannen min. Jeg har mye medfødt stahet og utholdenhet, så jeg beit tennene sammen og sto løpet ut. Det var ikke en mulighet for meg å gi opp når jeg først hadde tatt på meg et sånt ansvar.

Det har kostet. Jeg har ofret mye tid som jeg kunne tilbrakt med familien min.

I de første årene klarte jeg ikke å legge vekk jobben når jeg var hjemme, så selv om jeg var der fysisk, så var hodet mitt et annet sted. **Til slutt måtte jeg lære meg å bruke av-knappen. Jeg skulle ønske at jeg hadde hatt en mentor på den tiden, som kunne gi meg råd om hvordan man kombinerer en lederstilling med familieliv og hvordan man bruker kreftene.** Det er viktig for meg å være den mentoren for unge ledere i vår organisasjon i dag.

I starten så jeg bare problemene. Det er en stor forskjell på å lete etter løsninger i stedet for å grave seg ned i problemer! Men dette måtte jeg finne ut av selv, og jeg ser nå at prosessen har vært verdt det. Belønningen i å stå gjennom vanskelige situasjoner er at man utvikler seg som menneske og kommer videre. Jeg vokste på det.

Hva jeg har fått, er gleden av å se at jeg har innflytelse og kan påvirke en arbeidsplass positivt. Å dra lasset for et felles mål og nå målet gir en enormt god følelse, rett og slett et kick!

Å være en god leder handler om å slippe til alle de gode folkene du har rundt deg. Å være raus med anerkjennelse, å se de enkelte, men samtidig være fokusert på at det er fellesskapet som skal levere et bra produkt. I starten var jeg redd for svakhetene mine og trodde at jeg måtte være perfekt på alle områder. Da jeg slapp taket og fant nye løsninger, var mye gjort. Jeg får hjelp av en dame som kommer hjem til oss fire dager i uken og lager mat og sanne ting, noe som frigjør tid med barna mine. Jeg er blitt veldig bevisst på hva jeg bruker tiden min til. **Jobben både gir og krever mye. Men hverdagen er strålende så lenge jeg er løsningsorientert, har gode folk rundt meg og et godt privatliv.**

Jeg vil, jeg vill!
Og mot alle odds fikk Maria Elena det til.

Åpnet unik bedrift Maria Elena Nilsen (30)

Sivilstatus: Samboer.

To barn på 10 og 4 1/2 år.

Yrke: Eier og driver Maria Elena Design
– motivlakkering av bil og MC og spesialbygging av bil m.m.

«Jeg har vært på vei hit helt siden jeg var 14 år og fikk min første lønning.»

Det har alltid vært nødvendig for meg å uttrykke meg. Det var først når jeg satt med farger og skriblet at jeg hadde det bra. Jeg er ganske dramatisk av meg, og det kreative er både en mental og fysisk prosess.

Som 15-åring var jeg fryktelig skolelei, og rett før eksamen i niende klasse reiste jeg meg opp fra pulten midt i timen og sa «Nå går jeg og kommer aldri tilbake!». Jeg klarte ikke å være der lenger, og begynte i stedet i lære hos en kunstner i nabobyen.

Midt i læretiden ble jeg veldig syk, jeg fikk en muskelsykdom. Så for ti år siden var jeg ufør, og hadde akkurat fått mitt første barn i en alder av 19. Derfor var lidenskapen min lenge bare en hobby. Men jeg føler at jeg har vært på vei hit helt siden jeg var 14 år og fikk min første lønning fra et designfirma som jeg tegnet for.

Jeg kom tilbake til arbeidslivet og har gjort alt mulig – jobbet i klesbutikk og blomsterbutikk, vært ryddepike i frisørsalong – samtidig som jeg var alenemor for to barn. Hele tiden har jeg holdt på med design og biler. Jeg bestemte meg for å satse for tre år siden. Siden eldstemann har Tourettes syndrom, har det

vært godt for meg å ha fleksibilitet i jobben.

Om jeg har ofret noe? Tid. Dette er noe jeg har i hodet hele døgnet, jeg lever med det konstant. Jeg har også hatt veldig dårlig økonomi fordi jeg ønsket at foretaket skulle være gjeldfritt.

Mens venninnene mine sparte til London-turer og nye jeans, sparte jeg til bil og utstyr. Det var viktig for meg å drive for meg selv. Jeg liker å ha kontroll. Jeg må kunne legge sjelen min i det jeg gjør, ellers føles det ikke bra. Penger har aldri vært hovedmålet.

Det jeg har fått igjen er mange glade mennesker og store smil. Det føles utrolig bra å vite at jeg har gjort noe som gleder andre.

Jeg har måttet gå mot strømmen. Det er ingen andre som gjør akkurat det jeg gjør i Norge. Underveis har jeg vært nær ved å gi opp. Jeg har banket på mange dører og fått nei. Men jeg har gått videre.

Det har hjulpet meg å delta i Innovasjon Norges etablererkurs og få et nettverk hvor jeg kan hente råd og utveksle erfaringer. Det er fint å kunne snakke med andre som baler med noe av det samme som jeg.